

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg

og deres stedfortrædere

Bilag	Journalnummer	Kontor	
1	400.C.2-0	EU-sekr.	25. april 2001

Til underretning for Folketingets Europaudvalg vedlægges Erhvervsministeriets kommentar til henvendelsen fra Kommunernes Landsforening (alm. del – bilag 914) stillet af Folketingets Europaudvalg den 15. marts 2001.

Dato 23. april 2001

Sag 01-870-2

EM 351

Kommentar til henvendelsen fra Kommunernes Landsforening (alm. del – bilag 914) stillet af Folketingets Europaudvalg den 15 marts 2001.

Spørgsmål:

"Udvalget udbeder sig – i firs eksemplarer – ministerens kommentar til henvendelse af 9. februar 2001 fra Kommunernes Landsforening, hvorved Landsforeningen har fremsendt notat om EU's udbudsdirektiver samt notat om udenlandske virksomheders interesse for danske kommuners udbud, jf. bilag 761"

Svar:

Til de enkelte punkter i henvendelsen fra Kommunernes Landsforening skal bemærkes følgende:

Jeg henholder mig til besvarelsen af udvalgets spørgsmål nr. 110 (alm. del – bilag 694).

Der er i svaret på dette spørgsmål bl.a. henvist til, at en forhøjelse af tærskelværdierne i EU's udbudsdirektiver forudsætter, at EU når til enighed herom med de tredjelande, som sammen med EU har tiltrådt Government Procurement Agreement (GPA) i WTO.

Jeg vil også gerne pege på, at selv om det antages, at andelen af offentlige ordrer, der efter EU-udbud tildeles over landegrænserne i EU, er relativt beskeden, bidrager den nuværende tærskelværdi til, at der er konkurrence inden for Danmarks grænser, også blandt små og mellemstore virksomheder, om leverancer til kommunerne.

En forhøjelse af tærskelværdien vil endvidere medføre, at det udenlandske marked for offentlige kontrakter vil blive tilsvarende mindre med forringede eksportmuligheder for dansk erhvervsliv til følge.

Det er på denne baggrund, at regeringen i den nuværende situation - i stedet for at arbejde for en forhøjelse af tærskelværdien - lægger hovedvægten på at forenkle, modernisere og skabe større fleksibilitet i EU-udbudsreglerne.

Det er vigtigt, at EU's udbudsregler forenkles og derved bliver nemmere at anvende. Målet hermed er ikke mindst at lette de administrative byrder ved at foretage EU-udbud for offentlige indkøbere. Det skal i denne forbindelse nævnes, at tærskelværdien for indkøb foretaget af statslige institutioner er ca. 33 pct. lavere end tærskelværdien for kommuners indkøb.

Jeg er ikke uenig i, at der i et vist omfang er behov for større fleksibilitet i udbudsreglerne. Kommissionen har da også i sine ændringsforslag erkendt dette behov ved at foreslå en særlig forhandlingsprocedure i forbindelse med indgåelse af særligt komplekse offentlige kontrakter, se bemærkningerne herom nedenfor.

Landsforeningens forslag om øget adgang til forhandling mellem en offentlig udbyder og tilbudsgivere går videre end Kommissionens forslag. Det skyldes, at Kommissionen må lægge stor vægt på at minimere risikoen for national diskrimination. For vidtgående adgang til forhandling vil kunne åbne op for udbredt national diskrimination.

Miljø

Regeringen deler de synspunkter, som er tilkendegivet i Kommunernes Landsforenings notat. Det må betegnes som tvivlsomt, i hvilket omfang Kommissionens forslag reelt tilføjer noget nyt til den gældende retstilstand.

Regeringens mål under forhandlingerne om ændringer af udbudsdirektiverne er mere ambitiøse. Der bør skabes mulighed for, at offentlige indkøbere kan stille krav til og lægge vægt på miljøforhold i produktionsprocessen, henvise til eventuelle miljømærker og lægge vægt på miljøledelse. Regeringen arbejder for en realisering af disse mål under forhandlingerne om ændringer i udbudsdirektiverne.

Rammeaftaler

Jeg deler Kommunernes Landsforenings opfattelse med hensyn til Kommissionens oprindelige forslag.

Under forhandlingerne er der imidlertid opnået udbredt enighed om en løsning, der i vidt omfang må anses for at imødekomme Landsforeningens synspunkter.

For det første er der enighed om, at rammeaftaler kan indgås med både én eller med flere leverandører. Dernæst er kravet om genåbning af konkurrencen forud for hvert enkelt indkøb, fjernet, forudsat at købet sker på de vilkår, der har været offentliggjort i udbuddet af rammeaftalen. Dette må betegnes som en ændring af central betydning i forhold til Kommissionens oprindelige forslag. Muligheden for en frivillig genåbning af konkurrencen forud for det enkelte køb opretholdes dog, hvilket er til fordel for de indkøbende myndigheder.

Med hensyn til den tilladte varighed af en rammeaftale tegner der sig en løsning, hvorefter aftalen normalt højst må løbe i 4 år, men hvor en længere løbetid dog i særlige tilfælde kan anerkendes, f.eks. hvor afskrivningsperioden for leverandørens investeringer i forbindelse med rammeaftalen overstiger 4 års-grænsen.

Vægtning af tildelingskriterierne

Jeg mener principielt, at Kommissionens forslag om – som hovedregel – at indføre en forpligtelse for offentlige indkøbere til at angive en vægtning af de enkelte delkriterier i et udbud bør hilses velkommen. Allerede efter de gældende regler skal udbydere "så vidt muligt" foretage en sådan vægtning. Et krav om vægtning vil kunne øge udbuddenes informationsværdi for eventuelt interesserede virks ermed kvaliteten af de tilbud, der indgives. Dette må antages også at være i offentlige udbyderes interesse.

Jeg er på den anden side enig med Kommunernes Landsforening i, at der i sagens natur ligger et skønselement i forbindelse med en vægtning, og at det ofte kan være vanskeligt at angive en fuldstændig præcis relativ vægt af et bestemt delkriterium. I Kommissionens forslag anerkendes det da også, at der kan være situationer, hvor det ikke er muligt at foretage en vægtning. I sådanne tilfælde stilles der ifølge forslaget ikke krav herom.

Forhandling ved særligt komplekse kontrakter

Jeg hilser – som Kommunernes Landsforening – det ligeledes principielt velkomment, at Kommissionens forslag åbner mulighed for større fleksibilitet i form af mulighed for en dialog mellem en udbyder og de bydende i særlige tilfælde, hvor dette ikke er muligt efter de gældende regler.

Dette element i Kommissionens forslag må vel betegnes som et af de mest centrale elementer i den samlede "pakke" af forslag, fordi der forudses en vis opblødning af det gældende forbud mod forhandlinger ved kontraktindgåelser.

Jeg kan oplyse, at der fortsat er store holdningsforskelle mellem Kommissionen og medlemsstaterne og medlemsstaterne indbyrdes om, hvordan adgangen til at føre forhandlinger i forbindelse med særligt komplekse aftaler konkret skal udmøntes i en direktivbestemmelse. Det er derfor ikke muligt på nuværende tidspunkt at forudse, hvilken løsning, der bliver resultatet af forhandlingerne.

Regeringen har en åben holdning hertil, men fastholder dog det grundsynspunkt, at en meget vid eller uindskrænket adgang til at føre forhandlinger vil kunne indebære en risiko for at underminere hele formålet med EU's udbudsdirektiver, fordi der dermed kan skabes mulighed for at favorisere bestemte leverandører ud fra andre hensyn end rent økonomiske. Derfor bør en udvidet adgang til forhandlinger i forhold til mulighederne herfor efter gældende regler begrænses til særligt komplekse kontrakter, som er forudset i Kommissionens forslag.

Minimumsfrist for modtagelse af tilbud ved udbud efter forhandling

Til orientering kan jeg oplyse, at minimumsfristen er udgået af det seneste forslag.

Sociale hensyn

Regeringens målsætning ligger helt på linie med de synspunkter, der er fremført i notatet fra Kommunernes Landsforening.

Kommissionen har varslet en fortolkningsmeddelelse om mulighederne for at tage sociale hensyn ved offentlige udbud efter de gældende udbudsdirektiver.

Der er netop modtaget et foreløbigt udkast til fortolkningsmeddelelse. Regeringen vil på baggrund af sin vurdering heraf nærmere fastlægge sin holdning til, hvorvidt - og i givet fald på hvilken måde - der bør indføres supplerende regler på dette område. Formålet hermed er som nævnt - i overensstemmelse med Landsforeningens ønske - at skabe den videst mulige adgang til at tage sociale hensyn i forbindelse med udbud.

Jeg kan hertil kort bemærke, at jeg ikke – i hvert fald ikke på nuværende tidspunkt – mener, at benyttelse af elektronisk kommunikation i udbudsforretninger hæmmes af de forhold, som er påpeget af Kommunernes Landsforening, såsom overholdelse af tidsfrister i en udbudsprocedure mv.

Vedrørende Landsforeningens ønske om at åbne mulighed for "omvendt auktion" bemærkes, at anerkendelse af en sådan udbudsform i realiteten ville være ensbetydende med at åbne adgang til forhandlinger. Jeg har ovenfor givet udtryk for regeringens betænkeligheder ved at indrømme for vid adgang hertil.

Med hensyn til det af Landsforeningen refererede synspunkt fremsat af Regionsudvalget vedrørende repræsentation af lokale myndigheder i "The Advisory Committee" er jeg ikke klar over, hvilket af de to eksisterende rådgivende organer, der sigtes til. Der eksisterer dels Det Rådgivende Udvalg for Offentlige Aftaler, som er et forum, hvor regeringsrepræsentanter fra medlemsstaterne sammen med Kommissionen drøfter forvaltningen af udbudsdirektiverne. Dels et af Kommissionen i 1987 nedsat udvalg, hvor Kommissionen med et bredt spektrum af interesseorganisationer drøfter spørgsmål i tilknytning til udbudsdirektiverne. Idet jeg bemærker, at spørgsmålet om repræsentation af lokale myndigheder ikke indgår i de igangværende forhandlinger om direktivændringer, skal jeg tilføje, at jeg ville finde det naturligt, at en sådan repræsentation finder sted i det sidste af de to nævnte udvalg.

Europa-Parlamentets tidligere udtalelser

Kommunernes Landsforening henviser afslutningsvis i sit notat til en række udtalelser fremsat af Europa-Parlamentet vedrørende udformningen af EU's udbudsdirektiver.

Som det vil være fremgået, deler regeringen langt hen ad vejen Parlamentets synspunkter.